

Formueſſkat. Saar gjentage de meſt fremragende Medlemmer, at naar de iſſor forkaſtede denne Skat, ſaa var det, fordi de vilde have en Formueſſkat. I min oprigtige Beſtræbſe for paa ethvert Punkt, hvor det er muligt, at arbejde ſammen med de Herrer, til- lod jeg mig her at indbringe et Forſlag, ſom gif ud paa at indføre en ſaadan Formue- og Indkomſtſkat. Hvorledes modtog de Herrer dette Forſlag? (Berg: Med den ſørſte Anerkjendſe). Med den ſørſte Anerkjendſe figer det ærede Medlem. Denne Anerkjendſe vil viſtnok være i meget levende Erindring hos dem, der i det Hele mindes denne lille Epiſode. Efter at der ikke var ſagt et eneſte Ord om Realiteten undtagen af et æret Medlem, der overleſte Forſlaget med Udvæmsord (Echjæring), men kun talte om den ene Realitet, Reſen til Færøerne, medens de ſamme Medlemmer, ſom i Loldubvalget havde ſtemt for dette Forſlags Fremme, havde henvendt ſig til Formanden om dets hurtige Fremme, ikke blot ikke reiſte ſig for at tale om det, men ikke en Gang ſtemte for det, fulgte man uden Vider det ærede Medlem for Svendborg Amtſ 3die Valgrebs i den Maade, hvorpaa han behandlede dette Forſlag, ſom gif ud paa at indbefomme Flertallet. Jeg veed ikke, om det var en Følge af denne eieendmelige Behandling af et Forſlag, hvorved der var gjort det førſte alvorlige Forſøg i det Mindſte paa at indbefomme de Anſtuelſer, ſom de Herrer havde ſkrevet paa deres Bane, eller hvad Grunden har været, men man vil ſe, at i Loldubvalget i Mar have de Herrerſ Finantſpolitik pludſelig ſkiftet Form. Iſſor vilde man ikke have en Indkomſtſkat, men en Formueſſkat. I Mar vil man i Loldubvalget. Betænkning, hvor den hele finantſielle Politik bliver antydet, finde, at de Herrer, ſom repræſentere Flertallet, ville have den Indkomſtſkat efter de ſamme Regler, ſom i Loven af 1870, ſom de før have udtalt ſig ſaa ſtrækt imod. De Herrer ſige ganſke ſikkert, at de ville have en Indkomſtſkat, men det er endda kun en Udfigt til en ſaadan Skat. Det er Kvinteffentſen i deres Finantſpolitik, denne Udfigt til en Indkomſtſkat, ſom de før have ſtemt imod og paa enhver Maade arbeidet imod. Det er den Finantſpolitik, ſom bydes os fra de Herrerſ Side. Jeg tilſtaar, at det ikke er en Reformpolitik, ſom, naar jeg ſtræber efter Reformen, ſtaa i et ſaadant Lys for mig, at jeg kan ønske at ſlutte mig til den og arbejde videre med dem. Ser jeg ſaa paa den hele Række af andre Sager, ſaa ere jo allerede mange af diſe Sager karakteriſerede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgrebs (Bille). De juridiſke Sager ſynes nu at være dem, der letteſt glide igjennem her i Thinget, men de ere jo ogſaa vanſteligt at binde an med for Folk, der ikke ere Jurister. Men hvorledes forholder det ſig med alle andre Sager? Der er f. Ex. Præſtelønningſſagen. Ærede Medlemmer ville erindre, hvad den ærede Ordſpører i ſin Tid udtalte om

den, idet han ſagde, at han vilde ſkamme ſig ved at forlange Mere, end der var budt. Nu derimod kommer det det ærede Medlem ſaa meget an paa at faae Anſættelſen i Korn forandret til en Anſættelſe i Penge. Men naar vi ſaa indbringe et Lovforſlag, der gaar ud paa at forandre diſe Kornydbeſer til Penge, med hvilken Interenſe er det ſaa, man fra den modsatte Side modtager et ſaadant Forſlag til Konvertering, mit Forſlag om Lændeafløsningen? Hvor ſkjønt ſtemmer ikke denne Interenſe med de Herrerſ Interenſe for deres egne Reformforſlag! Man raader os til at tage vort Lovforſlag tilbage, fordi Miniſteren kan ønske yderligere Oplyſninger, men man antyder ikke engang, af hvilken Art diſe Oplyſninger ſkulle være! Man vil neppe beſkjæftige ſig med Sagen, uagtet den ſamme Kultuſminiſter i god Konſekvent med ſine tidligere Udtalelſer har erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa en Forandring af Kornydbeſen til en Pengeydbeſe og Vidlernes Optagelſe paa Finantſloven, at han derimod vilde kunne gaa ind paa vort Lændelovforſlag, ſaa at derved kunde opnaas den ſamme Konvertering. Saaledes er de Herrerſ Interenſe ogſaa for Præſtelønningſſagen! Paa ſamme Maade forholder det ſig med Henſyn til Præſtevalgene. Derom har jeg indbragt et Lovforſlag, hvorom Kultuſminiſteren har erklæret, at han fandt det tjenligt ſom Grundlag for Overenſkomſt, og det er ogſaa et Forſlag, ſom væſentlig ſtemmer med de Anſtuelſer, for hvilke der før er blevet kæmpet af ærede Herrer, der netop høre til Færøerne paa den anden Side; men dette Lovforſlag negter man Overgang til 2den Behandling, ſkjøndt der dog paa det Grundlag var ſaa om Overenſkomſt, medens der ſelvfølgelig ikke var Spor af ſaa om Overenſkomſt paa Grundlag af det af de Herrer indbragte Lovforſlag, hvis Indbringelſe kun har kunnet være en Demonſtration. — Der er endvidere Lehnſforſlaget. Hvorledes har man behandlet det Mar efter Mar? (En Stemme: Godt!). „Godt“ figer det ærede Medlem, ja, man vil gjerne benytte det til en Slags lille Fæſtelov for at opnaa lidt Fordel for Fæſterne; men naar det ikke kan naas, er der ikke Spørgſmaal om, at man bryder ſig om at have de Baand, der hvile paa Lehn, Stamhuſe og Fideiſkommiſſogdſer. Vi forſøge det One efter det Andet, vi tage Forſlag op, ſom de ærede Herrer tidligere ſelv have ſtillet op, men naar der er Spørgſmaal om at gjennemføre ſaadanne Forſlag, ſaa glemme de Herrer deres egne gamle Forſlag og gaa over til en anden Side. Saaledes er det gaaet med Lehnſſagen, denne Reform, ſom de Herrer ofte have udtalt deres Kjærlighed for, en Kjærlighed, ſom imidlertid er af ſamme Beſtaffenhed ſom deres Kjærlighed til andre Reformen. — Der er fremdeles Fæſteſagen. Et æret Medlem har før paa en i flere Henſeender træffende Maade mindet om Fæſteſagen. Maa jeg dertil kun ſæie, hvorledes det ærede Medlem for